

MAGYAR KURIR.

Indult Bétsből, Pénteken, Februárius' 5-dikán, 1852.

Lengyel Ország.

A' Varsói közönséges újságban, Hertzeg Páskievitsnek a' következő hirdetéseit olvassuk: 1-ször A' Tsászár és Király, mind azon Generálisoknak, főbb és alsóbb rangú tiszteknek, — kik hajdan a' lengyel seregben szolgáltak, — árvaságra jutott férjfi gyermekeikre nézve ezt rendeli: hogy ezen árvák, nem tekintetvén, hogy azoknak attyok, az ő törvényes uralkodójok ellen fegyvert fogott, az Orosz igazgatószék nevelő intézeteibe vétessenek fel, 's annak oltalma alatt ápolgattassanak, és hogy az ilyen árváknak származások és idejek pontos feljegyzésével való lajstroma Ő Felségének elébe terjesztessék. A' mondott kegyelem az olyan Tisztek gyermekeivel közöltetik, kiknek Attyok már a' Revolutió előtt úgy szolgált a' seregnél, mint tiszt; — azokra pedig nem, — kiknek Attyok a' revolutio idején lett katonává 's a' revolutionalis Igazgatószéktől emeltetett tiszti rangra.

2-szor A' hajdani lengyel seregben szolgált altisztekre és közkatonákra nézve pedig ez a' Ts. és Király akarata: hogy azok, kik, a' háború után, hazájokba való vissza menetelre engedelmet nyertek, de olyan szegények, hogy magokat vagyonaikból nem táplálhatják, az Orosz seregek közzé a' következő feltételek alatt leendő be-

állásra szállittassanak fel: ha 1-ször A' lengyel seregnél szolgált altiszt és közember, ki az orosz seregbe lép, azon órától fogva, mikor teendő katonai szolgálatafelől jelentést tesz, az Orosz szolgálathban lévő altisztek zsoldját és elejét kapja. 2-or Rajta áll a' választás, hogy 15-től 25 esztendeig akar e' szolgálni, — melly idő lefolyta után elbocsátatván, azon jussokkal él, mellyeket a' törvény az Orosz altisztekre és közemberekre nézve szabott. 3-or Azon altisztek, kik a' törvényes kormányszék alatt nyerték ezen rangjokat, az Orosz seregbe is bevétnek azzal a' ranggal, — a' kik pedig a' revolutionalis katonaiszéktől tétettek altisztekké, azok az Orosz seregbe csak úgy léphetnek be, mint köz emberek. Egyéberánt hűséges szolgálatajuk után számot tarthatnak az előmozdításra. 4-er A' revolutio előtt volt lengyel seregben való szolgálat szint olyan just ad nekik is az érdem rend meg nyerésére, mint az orosz katonáknak, — de altisztségből feljebb való tisztségre nem léphetnek. 5-ör A' ki az említett feltételek alatt az Orosz seregbe által megy, a' Státus költségéből minden szükséges dolgokkal felkészítve Kiewbe küldődik, — a' hol ki mutatódik, mellyik tsapatban fog szolgálni. — Az említett altiszteken és közkatonákon kívül, más lengyeleket is be

vesz a' Vajdaságok katonái széke az Orosz seregbe, ha felöle jelentést tesznek.

P á p a B i r t o k a.

Diario di Roma, Jan. 14-kén. Hogy a' Pápa seregei, a' felsőbb rendeleseknek nem engedelmeskedő Követségekbe elküldödtek, Olvasóink előtt nem esmeretlen dolog. Ezeknek hadi mozgásaikat a' következőkből fogják megörteni. Oberster Zamboni, a' ki a' f. h. 19-kén indult ki Ferrarából, 20-dikban az Insurgenseket, kik néki Bastiánál a' Pó vizén való általszállásban akadályt akartak vetni, megtámadja, megveri és az általmenetel pontját elfoglalja. Az insurgensek vezére 12-ted magával sebet kapott, 23 fogságba esett. Itt a' Pápa katonái 25 elhányt fegyvereket nyertek prédául; 21-ikben Zamboni Lugóba szándékozott. — Az a' tsapatja pedig a' Pápa seregének, melyet Oberster Barbieri Riminiből vezetett az engedetlenek ellen, ezekre Savignano és Cesena közt akadt, kiket az ütközet, elkezdődése után csak hamar megszalasztott. Az Insurgensek között Kapitány Montallegrí elesett, Kapitány Cabianco pedig sebet kapott. Ezen hirre Bolognában az útszák szegeleteire ezt raggatták ki: Segítség! Segítség! a' mieink megvagnak verve! Egyszersmind minden fegyvertfogható emberektől kívánták, hogy kardot fogjanak.

Rómában Jan. 13-kán délutáni 2 óra után egy fertállal földindulás volt, a' mikor az idő hideg és kedvetlen volt. — Ez a' nem erős és habformán mozgó rengés még 3 óra után és éjtszakai 2 órakor, ha szinte gyengében is mint elébb, de csak ugyan érezhető volt. Ugyan azon nap és órában, jéggel elegyes nagy zápor után sokkal

irtóztatóbb föld rendülés volt Folignóban. Úgy mint a' melly miatt, a' tsak nem egészen öszve romlott várost annak lakosai kénytelenek voltak oda hagyni. Egy ház sints az egész városban, a' melly lakható volna. Minden Templok öszve omlottak. Az Isteni tisztelet a' városon kívül a' mezőn tartatik. A' föld rengés, kisebb nagyobb mértékben még most is (15-ikben) sokszor előjön; — az eső tsaknem szakadatlanul esik. A' Földindulás Perugiában, Assisiben, Spellóban, Montefalcoban és Canarában is nagy pusztítást okozott, — különösen Bevagnában a' hol a' házaknak az első, 11 minutum secundumig tartó rendülés után, mellyet még 5 ízbeliek követtek, tsaknem két harmad része omlott öszve. A' lakosok közül a' házak omladécai sokakat megöltek, sokakat pedig megsebesítettek. Azt mondják hogy a' földből Corriától fogva a' Bevagnánál lévő Tavole hídig sok gyan-ta- és kénkö nemű matéria ütögette ki magát. A' szerentsétlenség véghetetlen, a' nyomorúság leírhatatlan!

G ö r ö g O r s z á g.

A' Frantzia Constitutionel jelenti: Az Archipelagusról a' liberalis felekezet Követei, mind Hydrában jöttek öszve, hogy onnan együtt menjenek a' Gyüles helyére. Itt az a' javallat tétetett, hogy minkelőtte a' Congressus elkezdődne, a' két Fél egyesülhetése végett közönséges Amnestia hirdettetne és Biztosság neveztetne ki, melly a' Londoni Conferentziának az Ország állapotját és szükségait terjesztené elébe. Éppen eligazítódott volna már az egész dolog, midőn az Igazgatószék ez alkut félbe szakasztván, a' maga Felekezetje Követeinek Congressusát Argósban kinyitja. Ugyan azt, tsi-

nálták ez után a' liberálisok követei is, és a' másik Congressus minden határozási ellen protestáltak. A' rumiliai seregek, az Igazgatóság részén lévő Congressust Argoszban szélyel akarták verni, de reá a' város tsendességének nagy megzavarása és irtóztató vérontás mellett sem mehettek. Az Igazgatóságnek az Orosz hadi hajós sereg akar tekintetet szerezni, midőn az, az Archipelaguson elindulván mind azon hivatalokban, mellyeket a' Hydrabeliek töltének be, mindenütt új és az Igazgatóságokhoz engedelmes tisztviselőket tesznek.

Naupliából Dec. 24 kén írják. „Az Argósi Congressusnak Dec. 10-kén lett meg nyitvatása alkalmával mint egy 170 illiberalis (igy nevezzük most azokat, kik az Igazgatóság részén vagynak,) és 60 liberalis (és így azok, a' kik annak ellenségei) Követek voltak jelen. Ezek amazok ellen protestáltak, Ezek (a' liberalisok) Nyúgoti Görög Országának, Hydra és Syra szigeteinek; amazok (az illiberalisok) pedig Moreának, Keleti görög Országának és a' szigetek nagyobb részének — képviselői. Ez alkalmatossággal a' felyebbi előadás szerint 210 Követek viselik a' Nemzet képét, pedig azoknak arra nézve, hogy a' Congressus ülései törvényesek legyenek - $\frac{2}{3}$ része is elég volna. Mind a' mellett is hogy a' liberalisok külön váltak, a' Követek száma (melly 170) több mint kívántatnék. Az első Ülésben Gróf Capodistriás Augustin a' számadásról tett jelentési, és az ideig való Biztossági hatalomról mondott le. A' tegnapi Ülésben pedig a' Congressus az Ország ideig való Praesidensi titulusával ruházta fel Grof Capodistriás Augustint, reá bizván egyszersmind azon foglalatosságokat is, mellyek ahoz vagynak köttetve, azon megszorításoknak

kikötésével, mellyeket, a' Congressus munkálkodásának első tárgya, a' Constitutio nem sokára meg fog állapítani. A' Congressus foglalatosságai lesznek 1-ör az új Constitutio; 2-ör egy Felírás a' szövetséges Udvarokhoz, az eránt, hogy az ő Fejedelmek választásával sietnének. 3 or A' finántzia és az igazság kiszolgáltatása rendbeszedése. 4-er egy rendkívül való Biztosságnak nevezése, melly a' Ministerium számadását vizsgálná meg, 's több e' félek. Ezen ülés után által látván a' Congressus, hogy ő egy ilyen táva nyitva lévő városban, mint Argos, a' fegyvert fogott liberalisok között, nintsen eléggé bátorságban; elhatározta, hogy Naupliába, megyen által, — és már ma a' követeknek egy része hozzánk valósággal meg is érkezett. A' békételenek megrettentése végett, néhány ágyúkkal egy tsapat katonaság éppen ma küldődött Argosba. Mind ezeknek mi lesz a' vége, nem tudhadni — semmi esetre sem volna rossz ha a' hatalmasságok, az Országot fenyegető zabolátlanság eltávoztatása okéért, valahára elhatároznák már az Ország állapotját. A' liberalis Fél, mellyel sok régi görög fő emberek tartanak, ellenséges planumokat láttatnak forralni; — mindennap nagy lázzadást lehet várni. A' Congressus mostani tartózkodása helyének meg változtatása által kikerüli ugyan a' veszedelmet, — de éppen ez az eljövétel mutatja, hogy hanyadán vagyunk, melly veszedelemmel telyes állapotunk. A' dolog eligazításában legnagyobb nehézség a' közönséges Amnestia, a' mit ők kívánnak, az Igazgatóság pedig rólatudni nem akar. Úgy mint a' melly a' Flották felégetéséért elégtételt kíván. Minden bajnak, egyenetlenségnek és vissza vonásnak fő oka az egyik résznek felette liberalis, a' másiknak pedig mérséklett és a'

meghólt Capodistriás, ezen vélekedéséhez: hogy még arra Görög Ország éretlen, inkább meg egyező gondolkozás módja. — A' Felek 21 kén Decemberben tsaptak öszve. Az igazgatószék győzött. Az Oppositio bandái az Igazgatószék seregeit az Új Praesidens házánál támadták meg, de szerentsétlenül, mert tsak hamar olyan állapotra jutottak, mellyben a' magok feladása elkerülhetetlen vólt, 50-en közülök részszerént megsebesítették, részszerént elestek, — a' többiek, Vezérekkel Erivással együtt hazájokba vissza botsáttattak, de úgy ha a' zenebonáskodással felhagynak. Az Igazgatószék tsak 20 embert vesztett. Ebben a' szempillantásban (23-dik Decemberben) tsendesség uralkodik — a' hatalom ismét az Igazgatószék kezében van: a' Congressus munkálkodásait folytatja.

F r a n t z i a O r s z á g.

A' Pairek Kamarájának Jan. 13-kán tartott Ülésében ezen kérdés felett, hogy X Károly Exkirálynak nevezessék e' vagy Királynak? Broglie Ur így beszélt: „Az Ex Király, nevezetet, sem használni, sem megengedni nem lehet. Don Pedró Tsászár éppen olyan állapotban van Párisban, mint X Károly Holyroodban; Ama letevődött és lemondott 's azonban szintúgy viseli a' Tsászári titulust. Hogy magunkal ellenkezésbe ne jöjjünk, ugyan azt a' titulust Napoleonnak is azért adtuk vissza, 's ezzel tsak régi kívánságunknak tettünk eleget. És most ezen nevezetben „X-dik Károly Király contra revolutióra való igyekezetet akarunk keresni? De valyon a' Pairek Kamarája Biztosa nyilatkoztatta e' először ki azt, hogy X-dik Károly a' Királyi titulust megtartsa e' vagy

nem? Nem Királynak neveztetik e' jelen Chártánknak kezdetén és annak azon tzikkelyében, melly az Ő tőle lett Paireket méltóságoktól megfosztja. Nem háromszor jön e' ez a' titulus elő azon törvényjavallatban, melly a' hajdani Civillista eligazításáról szól? — Mégis azt kívánta tegnap a' Petsét-örző, hogy ezen kifejezést „Ex Király meg kell tartanunk, úgy vélekedvén, hogy, minekutánna abban a' Biztosság már a' múlt esztendőben megegyezett, most semmi okunk sints annak ellene mondani. Mi nem így gondolkodunk. Egyszer szükségesképpen kell engedni és tűrni az embernek, másszor pedig mulhatatlanul keménynek és igaz lelkünnek kell lenni. Nem 1830 dikban élünk mostan Uraim! a' miolta a' társaság erköltsi rosszassága olyan Őriási lépésekkel haladt elő; a' rontás lelke olly szembetűnő, a' zenebonás beszédek annyira erőt vettek a' közönséges vélekedés eszközein, hogy ha valaha, most van szükségünk arra, hogy a' Királyi méltósághoz való tiszteletünket mindenütt és minden alkalmatossággal megmutassuk. Ezért viseltetünk mi nagy keménységgel azon kitétel eránt, melly esztendővel ez előtt legkissebb figyelemre sem tartódott méltónak, és éppen azért kell most nekünk magunkra különösebben vigyáznunk, hogy a' mostani, ez a' minden betsületes emberek előtt nagy tiszteletben lévő Ministerium, veti azt a' szót vissza, mellyet az elébbeni Ministerium minden alkalmatossággal örömet használt. De ezenkívül még egy másik, sokkal nagyobb kiterjedésű erősség, nevezetesen, maga a' Kamara jelen állapotja, támogatja az én vélekedésemet. Revéssel ez előtt nagy áldozatot tettek az Urak (értődik a' Pairek rangjában tett nagy változtatás), nem mondom a' közönséges vélekedésnek,

hanem az Országban uralkodó valami erőszakos előítéletnek, 's valami egy tárgyra függesztett képzeletnek. Ezen áldozattéteknél fogva jussok van az Uraknak megkívánni azt, hogy senki az Urakra ne gyanakodjék, és hogy az Urak semmi rágalmazásra ne halgassanak, és hogy minden hidjen az Urak szavának, midőn ezt mondják: „hogy az Urak minden tselekedeteikkel az Ország javára tzeleznak.“ Betsületek forog tehát fenn az Uraknak, a' mitől függ Frantzia Országának sorsa. Uraim! ha a' Petsét-örző Urnak egyenes Characterét igazán nem esmerném, azt kellene állítanom, hogy ő még ma is úgy beszél hozzánk, mint ez előtt 14 nappal, és azt kívánja, hogy mi, mind a' nagy, mind a' kitsiny dolgokban vakon engedjünk. Én abban az értelemben nem vagyok, hanem inkább azt hiszem, hogy mi semmiben sem tartozunk engedni, hogy mi áldozatinkkal a' legvégső pontra jutottunk, és hogy nekünk most minden órában azon kell gondolkoznunk, mi módon állítsuk meg a' Státuszekerét azon az ereszkedőn, mellyen az 15 hónap óta szünet nélkül és sebesen fut. Ezt nekünk az a' köteletség parantsolja, mellynek ha szívünk szerint nem akarunk engedelmeskedni, jobb, ha arról egészen lemondunk. A' Biztosság állhatatos a' mellett, hogy ő ezt a' helytelen és illetlen kitétel: Ex Király, a' törvényjavallatban meg nem szenvedi.“

Ezen beszédre a' Petsét-örző a' következő megjegyzést tette: hogy az illendőség érzését nem kell olly mesze és magas pontra emelni, mellyen annak nagysága és betse szinte egészen el enyészik; továbbá, hogy az igazgatószék éppen úgy szemé előtt tartja, mint az elébbeni beszélő a' zabolátlan-ság lelkének darab időtől előhaladó szo-

morú lépéseit, és utóljára, hogy ha az Igazgatószékben vetett bizodalom megrendül, annak oka, ha meg kell vallani az igazat, nem annyira a' Revolutió ellenségeinek nyílt szívből származott egyenes szavai lesznek, mint másoknak kitzifrázott beszédek. Hányszor hallunk még ma is úgy mond a' Minister, az elébbeni Igazgatószékről ditsérő beszédek? Millyen kedvezően beszélnek sokan még most is azokról a' Ministerekéről, kik a' Bourbon familia másik ágának igazgatása alatt különböző időkben ültek a' Státusz kormányán? Sőt, a' mi több, nem sokszor találkoznak e' olyanok, a' kik ezt még mentik is? Nem mondják e' szinte minden nap, hogy a' X Károly tzelejai a' legjobb, tselekedetei pedig a' legártatlanabbak és az Orzágra nézve a' leghasznosabbak voltak? Ki volt hát már e' szerint hibás? Ő e', vagy Frantzia Ország? A' Kormányszéknek tehát ilyen környülállásai között, kívánhatjuk e' az Orzágtól és a' másik Kamarától, azt, hogy az, illendőségből X Károlyt, Királynak és ne Ex Királynak nevezze. Hogy ezt az Ország jó értelemben venné, tagadjuk, azért is vélekedésünktől, hogy nevezetesen X Károly Ex Királynak neveztessek, semmi esetre el nem állunk. — Mikor éppen voksolni kellett volna, Gróf Bastard mind a' két Félnek eleget akarván tenni, azt javallotta, hogy X Károly se Királynak se Ex Királynak ne neveztessek, hanem tsak X-dik Károlynak, — és hogy magunkal ellenkezésbe ne jöjjünk, Napoleonról is vegyük le a' Tsászári titulust. Marquis Dreux-Brezé tagadta, hogy ez a' javallat a' Biztosság' szándékának eleget tenne, úgy mint a' melly, azt a' titulust egyedül a' Király Felsége eránt való tiszteletből kívánja megtartani. Ép-

pen nem, felele Broglie Ur, a' Biztosság tsak a' sokszor említett illetlen kitévelt akarja eltörteni, azon semmit sem aggódván, akármi tétetik a' helyett. — Utóljára tsakugyan a' Gróf Bastard javallatját fogadta el a' Kamara, úgy hogy az első tikkelyben a' hajdani Tsászár és az elébbeni Király röviden Napoleonnak, és X dik Károlynak neveztessék. Ezen tárgynak többi tikkelyei azon módon mentek keresztül, a' mint azokat a' Biztosság elő terjeszté. Az egész törvényjavallat 40 ellen, 91 voksal fogadódott el.

N a g y B r i t a n n i a.

A' Londoni Conferentzia Emlékirása, melly a' hollandiai meghatalmazottak hivatalos levelére feleletül szolgál, így rekesztetődik be. — 24-dik tikkely semmi sem akadályoztatja a' Conferentziát annak megengedésében, hogy a' költsönös kiménetelre 14 napra tett időhatár, 4 hétté ne változtatódjék. A' közönségesen bevett szokás, szerént, azon seregek, mellyek a' birtokokban volt helyekről eltávoznak, elviszik magokkal az ő Statusokhoz tartozó tárgyakat, azoknak kivételével, mellyek azon helyek katonai készületeinek egy részét tették. — A' Hollandia meghatalmazottjai Emlékirásokat, az ő Királyoknak azon jussa kikötésével rekesztik be, melly szerént az, a' belga várak felől, az öt hatalmasságokkal egyezhet; még pedig az óltalmazó erősségek rendszere (Barrierensystem) is a' Jul. 21-kén 1814 8 tikkelyek között a' 7 iknek következésében. A' Conferentzia, azon két jus formálása helyes voltát nem engedheti meg. Az óltalmazó erősségek felől való egyességnek, arra nézve, hogy kötelező ereje legyen, minden azt követő háborúk után meg kellett volna a' közön-

séges békekesség helyre állásakor újitódni; — a' mi pedig nem történt meg. — A' mi a' Jul. 21 kén 1815 nyóltz tikkelyeket illeti, azon környül állásokról, mellyek azokat erejektől megfosztották jelen Emlékirásunkban már emlékeztünk. Egyéberánt ezen tikkelyek egy Egészet formálnak, és egyedül a' Hollandia és Belgium egyesítéséből származó dolgok állapotjáról szóllanak. Ezek között egyet, úgy választani külön, hogy az a' két Országok elválására vagy függetlenségére alkalmaztatódjék, tsupa lehetetlen. Külömben Belgiumnak a' hatalmasságok általma alatt lévő Neutralitását Hollandia úgy nezheti, mint olyan védfalakat, mellyek felől öt az óltalmazó-erősségek rendszere tenné bátorságba, azzal a' különbséggel, hogy az említett rendszer, azt teszi neki kötelességévé, hogy nagy költséggel őrző sereget tartson, az alatt mig a' hatalmasságok általma alatt lévő belga Neutralitás, olyan eszközöket ad neki (hollandiának) kezébe, mellyeknél fogva, katonái számát veszedelem nélkül kissebbitheti.

E' szerént a' Conferentzia a' Hollandiai meghatalmazottak emlékirásának minden pontjaira meg felelt. A' Conferentzia, úgy vélekedik, hogy említett észre vételeiben 1-ör a' hollandiai Király eránt való kötelességeinek eleget tett 2-or hogy, Jan. 27-ki 1831 protocollum A. tóldatékja határozásainak és, az éppen most említett protocollumban lévő alaptételek kifejtésében, azokat lelkiismerete szerént szüntelen szemelőtt tartván, Hollandiának nem kárára hanem inkább javára igyekezett magyarázni. 3-or hogy Luxemburg felől tett végzéseiben azt a' határt, mellyet elébe a' Luxemburgi Nagy Hrg és a' Német szövetség önként tettek, soha semmi részben által nem hágtá, és 4-er hogy

a' 24 tikkelyek ellen fel hozott nehézségek között tsak egy sins, melly a' Conferentziának feljebb kitett felvilágosításai által magában el ne oszlanék. Mellyre nézve nagy reménységben van a' Conferentzia a' felől, hogy a' Hollandiai Kormányzók tovább nem fogkésni a' 15-kén Octoberi Rendszabások (24 tikkelyek, melyek akkor adódtak ki) elfogadásával. — A' Jan. 27-kén 1831-ben költ Protocollum azt határozta, hogy a' Belga Ország fejedelmének, az ezen protocollumból származó rendszabásokat el kell fogadni, — a' 19 dik protocollumban, melly Febr. 19 kén 1831-ben készült, és a' mire a' hollandialgazgató szék is sokszor utal, az az elfogadás a' 27 Januariusi 1831 protocollumnak tsak a' határok felől tett rendelkezéseiben köttetik; a' Hollandiai külső Minister Jul. 12 kén a' Conferentziához intézett levelében azt nyilatkoztatja, hogy Ő Felsége Belga Országra fegyverrel megyen, tsak azért, hogy az elválasztás illendőbb feltételek alatt történjék meg, es hogy Ő Felsége, a' Belgákról választott Fejedelemmel, mint ellenségével úgy bánik azért, mert nem fogadta el azon feltételeket, mellyek, azon levél tartalma szerént a' Jan. 27 ki 1831 protocollum alaptételeiben, és az azzal járó A tóldalék határozásaiban találatnak. Midőn a' Conferentziának ezen köteleztetési és ennélfogva kötelességei valának, a' Hágai udvarnak pedig ilyen nyilatkoztatásai voltak, midőn ezen nyilatkoztatásoknál fogva Belga Országban a' fejedelemségnek illendő feltételek alatt változni kellett; és midőn a' Belga Ország új Fejedelme, az Octóber 15-kén költ 24 tikkelyek aláírásával, nem tsak a' határt hanem a' finantziát illető azon végzéseket is elfogadta, mellyek, a' mint megmutatódott, a' Jan, 27-ki protocollum alapté-

teleivel és az a' hoz ragasztott A tóldalékkal tökéletesen megegyeztek, hogy ne tehette volna a' Conferentzia, önnön tselekedeteinek megsértése nélkül azon rendelkezéseket, a' mellyeket valóssággal tett?

O r o s z O r s z á g.

A' Tsászár, mind azon katonáknak kik Lengyel országban a' legközelebb folyt hadi munkálkodásokban, az ő ügyét, óltalmazva, résztvettek, katonai érdemjelt és emlék pénzt osztogattatott. Ezek az érdem jelek 5 rendbeliek. Az első keresztből, tsillagból és Pántlikából; — a' Második keresztből, a' harmadik színmázzal bévont arany keresztből, — a' negyedik hasonlóképpen arany, de szín máz nélkül való keresztből; az 5-dik ezüst keresztből áll. A' Varsó meg vételén jelen volt Generálisok Stabális, — és fő tisztek számára más különös emlékpénzt tsináltatott és osztogattatott ki Ő Felsége.

Két Siciliai Királyság.

A' Spanyol Király meghagyása szerént Bassecourt rendkívül való Követ és meghatalmazott Minister, Spanyol Infans D. Sebástyán Gábor Mária számára (a' Spanyol Királynak unokája Jan. 15-kén kérte meg D. Mária Amaliát, a' két Siciliai Király testvér húgát. A' kérésben az illető személyek megegyeztek.

Ferdinanda szigete, melly a' Vulkanus szigetei között a' mult esztendőben tűnt elő legelőször, ismét elenyészett; — a' helyén 30 lépésnyi szélességű forró viz oszlop buzog és kénkő mint egy 15—20 tenyérsnyi magasságra emelkedik fel a' tenger színén.

T ö r ö k O r s z á g.

A' Chios szigete és a' Tschesme partok lakosai, Biztosokat küldöttek a' Tsászárhoz azon meghagyással, hogy Ő Magosságától azon földeket, mellyektől a' múlt Görög Revolutió alkalmatosságával megfosztattak kérné vissza. A' fényes porta ezen biztosságot jól fogadta, kérését kihalgatván, azonnal megadta. A' Biztosok, hogy ezen jótéményért való háládatosságokat megmutassák, hazájok fiai nevében a' Fiscusnak az ő földjökre tett költség pótlásául 500,000 piastert ígértek. A' Nagy Úr, a' kért földeket tulajdonosaiknak nem csak a' magok valóságában egészen adatta vissza, hanem a' Fiscusnak azt is megparantsolta, hogy a' Chios és Tschesma lakosaitól kárpótlásul semmit el ne vegyen, — jobb lesz, úgy mond nagy lélekkel a' Tsászár, — ha azok azt a' pénzt vissza nyert földjeiknek javítására fordítják.

Az Albania nyughatatlanságok lecsendesítése után a' Scutari helytartóság eddig volt Boszniai helytartó Namik Fő Basára, a' Boszniai pedig a' vitéz Mahmud Hamdi Basára bizódott.

Legújabb Tudósítások.

Rómában Jan. 24-kén, hivatalos Tudósításban kiadatott, hogy Jan. 20-kán az Insurgensek és a' Pápai Seregei között tsatázásra kelt a' dolog. Amazok besántzolták magokat Cesenához nem messze, 's elfoglalták a' Madonna del Montéi nevezetes tábori jó fekvést, a' Cesenaticói utat 's a' t. A' Pápa seregei azonban olly ügyesen meg-

támadták az Insurgenseket, hogy közülök 100 nál többen elfogattattak 's ugyan annyin részint elestek, részszerént megsebesítették. A' Kormányzók serege alig vesztett holtakban és megsebesítettekben 50 embert.

E l e g y e s D o l g o k.

Angliában mind inkább terjed a' cholera nyavalya, úgy hogy már Jan. 19-kéig 2937-ten betegedtek meg epeveszélyben, kik közül 683-an haltak meg.

Bétsben 3-mad nap óta csak 2-ten betegedtek meg cholerában; a' még abban betegeskedők közül 3-man kigyógyultak; 3-an meghaltak; és 7-ten még orvoslás alatt vagynak.

A' Pénz folyamata Februárius' 1-sőjén,
közép ár:

A' Státus' 5p. Centes Obligátzióji	85 2/5
Az 1820-béli sorsosok:	178 5/8
Az 1821-béli hasonlók:	120 2/5
Bétsvárosa 2 1/2p. Centes Bankó Obligátzióji:	47 1/2 for. keltek, mind Conv.
A' Bank-Aktziák keltek	1114 for. ton Conv. Pénzben.

Felsőségi rendelés szerént, a' folyó Febr. hónapban minden féle kenyereket nagyobbra tartoznak a' kenyérsütők a' kiszabott áron szakasztani, mint a' mekkorák a' múlt hónapban voltak. A' zsemlyék eddig volt nagyságokban maradnak. — A' marhahús fontja 9 kr-ra határozottatott p. p. vagy is 22 1/2 ar-ra váltóban.